

Problemerne står i kø...

Jeg har før brugt det gamle Peter Sommer-hit som overskrift, men det er efterhånden næsten fem år siden, så mon ikke det går igen. Det har været en ualmindelig hektisk uge. (eller rettere halvanden, for der var noget, som ikke lige nåede at komme med sidste gang). Ikke underligt stjæler VAR en stor del af billedet (og endnu mindre underligt er det ofte i Premier League), men i denne omgang toppes det dog af VM-kvalifikationskampen mellem Ecuador og Brasilien.

Men lad os starte i den trods lidt mere fredelige afdeling med Premier League-kampen mellem Crystal Palace og Liverpool. Der forekom en ret så speciel situation, som i den grad har fået folk til tasterne. Diego Jota fra Liverpool er i fuldt firspring på vej mod Palace-målet, da han inde i straffesparksfeltet, men godt ude i siden får taget et for langt træk og kolliderer med målmand Vicente Guaita. Vi taler ikke om berøven af oplagt scoringsmulighed eller andet grimt, men alene om straffespark eller ej. Den overvejende opfattelse rundt omkring synes at være, at Jota ikke skal belønnes for det. Mange konstaterer, at han jo allerede har mistet bolden. Men dér er jeg nødt til at sige, at det er fuldstændig ligegyldigt. Man kan snildt begå frseelser, selv om bolden ikke er i nærheden, bare den er i spil (bare tænk, uden sammenligning i øvrigt, på Christian Poulsen og den famøse baneløberkamp mod Sverige).

Lovteknisk kan straffesparket godt dømmes (medmindre man mener, at Jota decideret begår den første forseelse ved bevidst at pløje målmanden ned), for den sidste aktion er, at Guaita sætter to hænder i brystet på Jota – og det er ikke bare en afværgemarkering eller en beskyttelse – det er et decideret puf. Når det så er sagt, ligner det et af de 'soft penalties', som herken UEFA eller vi herhjemme vil have. Dommeren dømmer ikke noget. Men vi er slet ikke færdige endnu. For nu kommer VAR på banen.

Det tager VAR omkring tre minutter at beslutte sig for at kalde dommeren ud til et review ved skærmen. For det første mener jeg ikke, at VAR overhovedet skal blande sig, for VAR bekymrer sig kun om klare og åbenlyse dommerfejl. Og det kan det her umuligt være, når vi har denne kollision, hvor meningerne kan være alt mellem direkte frispark til målmanden, straffespark og tilfældigt sammenstød. Næste moment er, at skal man være tre minutter om at beslutte sig for et review, er det nok ikke så klart og åbenlyst – med det forbehold, at tiden alene ikke er en indikator: der kan have været tekniske problemer, man kan have ledt efter specielle vinkler osv. Herefter går dommeren til skærmen, og det går der vel et minuts tid med – hvorefter vi alligevel ender med straffesparket. Man må formode, at dommeren er blevet vist nogle vinkler, som han ikke selv kunne fange i første omgang, for det er jo ikke nogen given ting, at dommeren efter reviewet vil ændre sin kendelse, selv om mange tror, at når først dommeren er gået til skærmen, kommer der noget nyt. Han kunne også bare vælge at fastholde det oprindelige.

En meget mærkelig situation, og den kunstneriske udførelse var bestemt ikke brillant. Men igen: der er ikke begået noget decideret justitsmord, blot dømt et tvivlsomt straffespark i den bløde ende.

Men vi er langt fra færdige med Premier League endnu. I kampen mellem Brentford og Wolves gik det endnu vildere for sig. Hvis vi tager det ikke VAR-relaterede først, bankede Rico Henry og Mathias Jensen fra Brentford hovederne sammen, så blodet flød, og der var ved at opstå en stor Wolves-chance. Men hovedskader overtrumfer alt – også selv om det er to medspillere, så spillet blev helt korrekt afbrudt, målchance eller ej. Dernæst blev kampen afbrudt i 20

minutter og spillerne sendt i omklædningsrummet, fordi der fløj en drone rundt over banen. Den internationale lovbog siger ikke noget om det – man har nok ikke haft fantasi til at forestille sig problemet – men herhjemme har vi indføjjet, at der ikke må være droner over banen for at overvåge eller filme. De skal befinde sig uden for stregerne og i en anstand, så de ikke er til fare. Man er ikke så bange for angreb fra oven, men man kunne jo miste kontrollen over sådan en kalوريوس, så den styrtede ned, eller der kunne bare ske et teknisk svigt. Noget tilsvarende siger man åbenbart i Premier League. Det gav en afbrydelse på 20 minutter – for at blive i kuriositeternes verden måtte 2. halvleg udsættes i nogle minutter, fordi dommerens headset ikke fungerede.

For at komme tilbage til det, som foregik på banen, kom VAR ind og foreslog et review af et rødt kort (som dommeren derefter helt korrekt ændrede til gult), og VAR fik også annulleret et Wolves-mål på grund af en marginal offside. Endelig lykkedes det Thomas Frank efter slutfløjtet at rage sig to gule kort til ved at konfrontere først en Wolves-spiller og derefter dommeren. Og ikke bare to gule kort – men også efterfølgende en bøde på £ 8.000, accepteret uden protester. Det må have været en munter kamp – og i hvert fald ikke én af de gennemsnitlige.

Der var også fest og farver i VM-kvalifikationskampen mellem Ecuador og Brasilien. Det er sådan én, jeg godt kunne tænke mig at se i sin helhed, hvis jeg ellers kunne opdrive den. Resultatet blev 1-1, men der var godt nok nogle bump på vejen. Ved stillingen 0-1 kom Ecuadors målmand drønende ud mod en brasiliansk angriber, der var flankeret af to forsvarsspillere. Lige på kanten af feltet forsøgte han formentlig at spille bolden, men mistimedede totalt, så et strakt ben med knopperne forrest ramte angriberen midt på halsen. Det lignede noget, der hørte hjemme i en helt anden kampsportsgren.. Forunderligt nok reagerede dommeren ikke de første sekunder, men først da angriberen blev liggende og var tydeligt hårdt ramt. Den måtte VAR kalde for dommeren, og efter et skærmeftersyn var der ikke nogen tvivl: rødt kort, men forseelsen var begået ikke mange centimeter uden for feltet, så det blev kun til et direkte frispark. Ganske få minutter derefter var der rørt kort til en brasilianer, dog af mere normal karakter i form af to advarsler.

Men vi var utrolig nok dårlig begyndt på dramatikken. Målmand Alisson hos Brasilien præsterede to gange at få forevist et rødt kort – men begge kaldt tilbage efter VAR-gennemsyn og review af dommeren. Det første blev konverteret til et gult kort. Egentlig mindede det meget om kontakten, som sendte Ecuadors målmand tidligt i bad, men her var der ingen tvivl om, at Alisson faktisk spillede bolden, hvorefter bevægelsen bragte hans fod på afveje. Det at spille bolden (og derefter manden) gør ikke i sig selv nogen forskel for det efterfølgende frispark – men det kan gøre en forskel for følgestraffen. Så Alisson slap med skrækken i denne omgang. Det gjorde han også i næste, da der blev dømt straffespark og rødt kort, men igen måtte VAR ind og rage kastanjerne ud af ilden. Alisson spillede faktisk bolden reglementeret – så intet nyt gult kort og heller intet straffespark, da dommeren havde genset situationen.

Midt i alt det her fik Ecuador annulleret en scoring, fordi bolden forinden havde passeret linjen. Det klarede VAR også. Arme dommer, som adskillige gange måtte til skærmen og så efterfølgende ændre sin kendelse. I sidste ende gav det omkring 20 minutters tillægstid. Jeg tror ikke, at vi skal regne med at se ham lige med første. Jeg tør slet ikke regne på, hvad sådan en karakter kunne ende med. Der er som minimum tre kampafgørende kendelser, som går skævt, og hvor VAR er livlinen.

Hvilket giver mig anledning til at pointere en ting igen og igen. Jeg har set flere websider bruge vendinger i stil med, at 'det røde kort blev annulleret af VAR'. Og nej det gjorde det ikke: det blev annulleret 'efter VAR'. For VAR afgør ingenting, medmindre det er rent faktisk – offside-position, bolden inde eller ude osv. – men kan kaste en redningskrans til dommeren i form af at foreslå et review på skærmen. Det er han i princippet i sin gode ret til at afslå (men det sker godt nok uhyggelig sjældent). Men når han står ved skærmen, er det ham, der træffer den endelige beslutning.

VAR beslutter ikke noget: dommeren tager den første afgørelse, og han tager også den sidste. Der er kun én chef i teamet